

Domácí násilí je v České republice poslední dobou často diskutovaným pojmem. V médiích čteme články s informacemi pro oběti domácího násilí, stejně jako zmínky o případech domácího násilí, česká politická reprezentace se podílí na hledání řešení tohoto fenoménu. Domácí násilí bylo uznáno jako závažný společenský problém. Přesto zůstává řada oblastí, které dosud nejsou řešeny v potřebné míře.

Domácím násilím se zpravidla označuje týrání a násilné jednání, odehrávající se mezi osobami blízkými žijícími spolu ve společném bytě nebo domě, kdy jedna násilná osoba získává a udržuje nad druhou moc a kontrolu<sup>1</sup>

Jedná se o fyzické i slovní útoky, tělesné týrání, omezování osobní svobody, vydírání, sexuální zneužívání, výhrůžky apod.

Jednou z forem domácího násilí je domácí násilí zahrnující děti (oficiální termín přijatý v roce 1998)<sup>7</sup>

, které se vyskytuje ve třech podobách: jednak je definováno jako takové chování rodičů vůči dítěti, kdy je naplněna definice syndromu zneužívaného a zanedbávaného dítěte, nebo taková situace, kdy se dítě dopouští násilí na svých rodičích, či se jedná o situaci kdy dítě pozoruje násilí mezi svými rodiči, tzn. že se ocitá v roli svědka DN.

Problematiku dětí – svědků DN lze přitom považovat za nejzávažnější, a to z několika důvodů. Jak vyplývá ze statistických údajů, jedná se o velmi častý jev – např. statistiky centra ROSA ukazují, že násilí mezi rodiči jsou přítomny děti ve více než 80% případů<sup>5</sup>

. Přítomnost násilí má ale na děti devastující vliv: řada dětí následně trpí stejnými obtížemi jako děti, které byly samy týrány. Není proto divu, že Světová zdravotnická organizace považuje pouhou přítomnost dětí při domácím násilí za psychické týrání. Problematika dítěte – svědka DN je v ČR je

komplexně řešena teprve poměrně krátkou dobu. Předpokladem účinné pomoci těmto dětem je jasné legislativní ukotvení role jednotlivých subjektů působících v ochraně ohrožených dětí. Detekce, intervence i prevence týrání dětí formou přítomnosti DN musí být nutně zajištěna interdisciplinárně, protože nekoordinované a izolované intervence nemohou být v těchto případech účinné.